№ 12. Warszawa, 1 grudnia 1932 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TREŚĆ.

PRZEPISY ORGANIZACYJNE

384.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 28 listopada 1932 r.

L. 601/I/1/32

w sprawie likwidacji Sklepu i Hurtowni P. M. T. w Wilnie.

Do

Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Powołując się na zarządzenie z dnia 20.X. 1932 r. L. 524/I/1, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że termin ukończenia likwidacji Sklepu Tytoniowego Polskiego Monopolu Tytoniowego i Hurtowni Tytoniowej Polskiego Monopolu Tytoniowego w Wilnie został wyznaczony przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego na dzień 30-go listopada 1932 r.

Za Szefa Działu Ogólnego

Kierownik Biura Ogólnego

(—) *Br. Ostrowski*

SPRAWY OGÓLNE

385.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 4 listopada 1932 r.

L. 5429/I/5/32

w sprawie zmiany adresów zakładów P. M. T.

Do

Wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje do wiadomości, że wskutek przeniesienia się niżej wskazanych placówek P. M. T. do nowych pomieszczeń, z dniem 1 listopada b. r. uległy zmianie adresy tych Zakładów jak następuje:

Państw. Mag. Sur. i Wyr. Tyt. w Grodnie adres obecny brzmi: Grodno, ul. Mostowa 3.

Uwaga. Adres ten obowiązuje również dla przesyłek kolejowych.

Telefon Biura Magazynu 44.

Państwowy Mag. Sur. Tyt. w Radomiu obecny adres brzmi: Radom, Centralne Magazyny Tytoniowe na Żakowicach.

Telefon kierownika biura magazynu Nr. 18.02, z dodatkowym aparatem 18.07 w mieszkaniu kierownika.

Aparaty telefoniczne w pozostałych Magazynach P. M. S. T. w Radomiu mają następującą numerację: Magazyn „Nowa Fabryka" — tel. Nr. 18.02, magazyn „Kohna" — Nr. 18.03.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia jednocześnie, że z dniem 1 listopada b. r. zmieniony został numer posesji P. M. S. i Wyr. Tyt. Warszawa - Nowogrodzka, a mianowicie: Nr. 45 na 47, czyli adres tego Magazynu brzmi obecnie: Warszawa, ulica Nowogrodzka 47.

Za Szefa Działu Ogólnego
Kierownik Biura Gospodarczego
(—) *Henryk Rozenberg*

386.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 października 1932 r.

wydane: co do §§ 40, 104 i 110 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych; co do §§ 52, 57 — 76, 81 — 83, 98, 99, 102 i 111 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do §§ 101 — 103 oraz 105 — 109 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych; co do §§ 115 i 185 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu; co do §§ 131 i 132 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji; co do §§ 137 i 138 w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej; co do §§ 173, 181 i 189 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych; co do §§ 24, 177, 178 i 180 w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów — zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

(Dz. U. R. P. z dnia 14 listopada 1932 r. Nr. 99, poz. 842).

SPRAWY OSOBOWE

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 listopada 1932 r.

Nr. 3727/U. R.

w sprawie zgłaszania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Do

Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego
w miejscu
Nowy Świat 4.

W związku z pismem z dnia 4 czerwca r. b. Nr. 293/I/7/32 Ministerstwo Opieki Społecznej komunikuje.

W myśl art. 19 ust. II ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) do zarobku ubezpieczonego obok pensji zaliczać należy wszelkie świadczenia w gotówce (premje, tantjemy, gratyfikacje, dodatki i t. p.) i w naturze (mieszkanie, życie, ordynarja, odzież i t. p.). Zgodnie z powyższem, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe wliczane jest do zarobku ubezpieczonego w znaczeniu cytowanego art. 19. W konkretnych wątpliwych wypadkach, w myśl art. 76 p. a przytoczonej ustawy, w sprawie „zaliczania do grup zarobkowych", t. j. o wysokości zarobku ubezpieczonego decyduje Zarząd Kasy, od którego decyzji przysługuje prawo odwołania się w toku instancji, przewidzianym w art. 85 łącznie z art. 106 przytoczonej ustawy z dnia 19 maja 1920 r.

Co się tyczy opłat z tytułu ubezpieczenia od wypadków przy pracy, to przy obliczaniu ich należy brać rzeczywiste zarobki pracowników, a więc i za godziny nadliczbowe z tego względu, że w myśl § 6 ustawy z 1887 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413) przy obliczaniu renty w razie wypadku przy pracy bierze się pod uwagę całkowity zarobek pracownika zatrudnionego w danem przedsiębiorstwie.

388.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 4 listopada 1932 r.

L. 5422/I/3/32

w sprawie odrębnych list płacy dla personelu zakładów humanitarnych P. M. T.

Do

Wszystkich Fabryk Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wypłatę wynagrodzenia dla personelu i służby zakładów humanitarnych P. M. T., wbrew utartem dotychczas zwyczajowi, należy ze względów budżetowych i rachunkowych uskuteczniać nie z ogólnych lecz z odrębnych list płatniczych, sporządzany przez interesowane fabryki.

W związku z powyższem fabryki, poczynając od dnia 1 grudnia 1932 r., będą uskuteczniać wypła-

tę wynagrodzenia dla personelu i służby zakładów humanitarnych z odrębnych list płatniczych.

Do personelu i służby zakładów humanitarnych P. M. T. zostają zaliczeni: lekarze, nauczyciele, sanitarjuszki, wychowawczynie, pielęgniarki, kapelmistrze, zarządzające jadłodajniami, gospodynie, kucharki i posługaczki.

Wyjątkiem od powyższej zasady będą lekarze fabryczni w Krakowie, Warszawie-Kaliska, Winnikach, jako personel pozostający nadal na etacie osobowym.

Wydatek na powyższy cel w bieżącym roku budżetowym został przewidziany w § 2 poz. 5, pkt. 4 - b - c - d planu finansowo-gospodarczego P. M. T.

Jednocześnie zwraca się uwagę, iż i inne wydatki związane z utrzymaniem personelu i służby zakładów humanitarnych, jak świadczenia na rzecz Z. U. P. U., Z. U. od W., Kasy Chorych, Renty Inwalidzkiej, należy również pokrywać z wyżej cytowanego paragrafu.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Ogólnego
(—) *Z. Hartman*

389.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.
z dnia 26 listopada 1932 r.
L. 6723/I/2/32
w sprawie obliczania składki z tytułu ubezpieczeń społecznych.

Do
Fabryk i Zakładów P. M. T.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca fabrykom i zakładom, począwszy od dnia 1 grudnia 1932 r., obliczać i potrącać składki z tytułu ubezpieczeń publiczno - prawnych (Kasy Chorych, ZUPU, ubezpieczeń od wypadków) od wynagrodzeń zasadniczych łącznie z dodatkami remuneracyjnemi. O treści niniejszego zarządzenia należy zawiadomić podległych pracowników.

Postanowienia wszystkich dotychczasowych zarządzeń w sprawie potrącenia składek z tytułu ubezpieczeń publiczno - prawnych, sprzeczne z niniejszem zarządzeniem, uchyla się.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Ogólnego
(—) *Z. Hartman*

FABRYKACJA

390.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 79
z dnia 31 października 1932 r.
L. 3284/II/2/32
w sprawie kontroli kręgów z tytoniami fajkowemi.

Do
Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Krakowie i Monasterzyskach.

Wobec stwierdzonych nadwyżek i braków listów w kręgach tytoni fajkowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, uzupełniając okólnik Nr. 88 z dnia 1 maja 1930 r. L. 2950/II/F/29, wprowadza kontrolę kręgów w sposób uprzednio stosowany.

Kontrolę ilościową wykonywać będzie prasowacz kręgów przez przeliczanie listów w obręczy przed ich sprasowaniem; kontrolę wagową przeprowadzać będzie rewidentka kręgów przez przeważanie poszczególnych kręgów.

Rewidentka kręgów otrzymuje swój numer kontrolny, który obowiązana jest umieszczać na kręgu.

Za ilość listów w kręgach tudzież za wagę kręgów odpowiadać będą prasowacz i rewidentki solidarnie, przeto nazwiska ich tudzież N. kontrolny rewidentki winien być utrzymywany w ewidencji.

W wypadku, jeśliby czynność rewidowania kręgów nie wystarczała dla zatrudnienia jednej robotnicy, czynność tę należy powierzyć robotnicy zatrudnionej przy pracy pomocniczej na oddziale pakowalni tytoni, w potrzebie nawet dozorcy (dozorczyni). W celu umożliwienia rewidentce kręgów wykonywania jej czynności należy ustalić dla obydwóch gatunków tytoni fajkowych ciężar normalny kręgów oraz granice wahań in plus względnie in minus, mając na uwadze maksymalne wahania wagi jednostek wyrobów dopuszczalne dla tytoni.

Normę wagi kręgu, granice ustalone oraz w jaki sposób została ustalona kontrola kręgów, należy podać do wiadomości Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Produkcji
(—) *Inż. Zdrojewski*

ORGANIZACJA SPRZEDAŻY.

391.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 78
z dnia 31 października 1932 r.
L. 8821/IV/1/32
w sprawie niedoborów przy realizacji zamówień detalistów.

Do
Wszystkich Zakładów Sprzedaży P. M. T.

Przewidziane w ustępie drugim § 32 instrukcji o prowadzeniu hurtowni tytoniowej Polskiego Monopolu Tytoniowego niedobory przy realizacji gotówkowych zamówień detalistów nie mogą przekraczać kwoty 10 zł. Przy zamówieniach kredytowych niedobory są niedopuszczalne.

Za Dyrektora P. M. T.
Wice-Dyrektor Handlowy
(—) *Rościszewski*

392.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 7 listopada 1932 r.

L. 8647/IV/1/32

w sprawie zaopatrywania detalistów w druki i szyldy sklepowe.

Do
wszystkich Zakładów Sprzedaży P. M. T.

W myśl nowej instrukcji o prowadzeniu sprzedaży wyrobów tytoniowych, hurtownie tytoniowe obowiązane są pośredniczyć w dostarczaniu detalistom książek poborowych. Z tego względu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządziła nakład książek poborowych i rozesłała je w odpowiednich ilościach zakładom sprzedaży, przy których zorganizowane zostały hurtownie tytoniowe Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Książki poborowe mają być sprzedawane detalistom po cenie 20 gr za sztukę, przyczem przedsiębiorstwom domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych mają być sprzedawane książki poborowe w okładce koloru czerwonego, innym zaś detalicznym przedsiębiorstwom — w okładce koloru zielonego (§ 97 instrukcji).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego nie zarządziła nakładu zapisków rewizyjnych, ponieważ do tego celu mogą być użyte zwyczajne zeszyty z kartkami ponumerowanemi.

Zakłady sprzedaży nie będą narazie pośredniczyły w dostarczeniu detalistom szyldów dla ich przedsiębiorstw.

Wobec tego, że koncesjonarjusze obowiązani są zaopatrywać się w cenniki w swem miejscu poboru, zakłady sprzedaży otrzymają w dniach najbliższych stosowną ilość egzemplarzy cennika, wydanego w dniu 20-go kwietnia 1932 r. wraz z uzupełnieniami i zmianami, które nastąpiły po tym terminie. Cenniki te będą zakłady sprzedawały hurtownikom i detalistom za gotówkę po cenie, która będzie podana przy wysyłce tych cenników.

Cena ta obowiązywać będzie również hurtownie zaopatrujące w cenniki swych odbiorców.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Sprzedaży
(—) *Inż. Kania*

393.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 17 listopada 1932 r.

L. 10143/IV/1/32

w sprawie udzielania kredytów detalicznym sprzedawcom wyr. tyt.

Do
wszystkich Zakładów Sprzedaży P. M. T.

W związku z przejęciem udzielania kredytów przez zakłady sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego detalicznym sprzedawcom wyrobów tytoniowych pobierającym te wyroby w hurtowniach Polskiego Monopolu Tytoniowego, zarządza się:

Do 31 grudnia 1932 r. należy udzielać kredytów przedewszystkiem samoistnym sklepom lub sklepom z prawem odsprzedaży, a tylko w wyjątkowych wypadkach innym koncesjonarjuszom detalicznej sprzedaży.

Po tym terminie, kolejność udzielania kredytów pozostawia się do uznania P. P. Kierowników zakładów sprzedaży, przyczem zaznacza się, że udzielanie tych kredytów winno być tak rozłożone w czasie, aby nie wywołało raptownego zmniejszenia się wpływów gotówkowych.

Udzielanie kredytów detalistom — dawnym hurtownikom może nastąpić po uprzednim porozumieniu się z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego.

p. o. Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Eug. Łopuszański*

394.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 17 listopada 1932 r.

L. 10144/IV/1/32

w sprawie inwentaryzacji zapasów wyrobów tytoniowych w hurtowniach i sklepach.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W związku z przejęciem udzielania kredytów detalicznym sprzedawcom wyrobów tytoniowych pobierającym te wyroby w hurtowniach Polskiego Monopolu Tytoniowego przez zakłady sprzedaży P. M. T., oraz w związku z przewidywanem przejęciem udzielania kredytów hurtowym sprzedawcom przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, zachodzi konieczność dokładnego oszacowania wysokości potrzebnych kredytów dla powyższych instytucyj.

Wobec powyższego Władze Skarbowe zechcą wydać podległym organom kontroli skarbowej polecenie, by w dniu 31-go grudnia 1932 r. dokonały w hurtowniach, sklepach samoistnych i sklepach z prawem odsprzedaży inwetaryzacji zapasów wyrobów tytoniowych.

Wykaz zapasów wyrobów tytoniowych należy sporządzić szczegółowo według gatunków i ilości wyrobów tytoniowych w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje u koncesjonarjusza, drugi należy przesłać niezwłocznie do właściwego zakładu sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W ciągu miesiąca stycznia 1933 r. nastąpi na podstawie osobnego zarządzenia obliczenie wysokości potrzebnych kredytów.

p. o. Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Eug. Łopuszański*

RACHUBA I KASOWOŚĆ

395.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 3 listopada 1932 r.

L. 8419/V/4/32

w sprawie kosztów utrzymania magazynów surowców.

Do

Magazynów w Grudziądzu, Kutnie, Toruniu, Lwowie, Białymstoku, Kołomyji, Brześciu n/B., Kowlu, Przemyślu i Stanisławowie.

W celu umożliwienia Buchalterji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego księgowania wydatków na właściwe rachunki, Dyrekcja poleca, poczynając od miesiąca listopada b. r., oznaczać na odpowiednich dowodach rachunkowych wydatki związane z czynnościami odbioru, magazynowania i t. p. surowców.

Dotyczy to wszystkich wydatków rzeczowych, jak czynsz za dzierżawione magazyny, opał, światło, utrzymanie porządku i t. p. oraz robocizny, nie dotyczy natomiast kosztów utrzymania personelu urzędniczego.

Płace robotników, zatrudnionych dorywczo przy surowcu, należy określać na podstawie ilości przepracowanych przy tem dni i godzin i zaznaczać to w odpowiedni sposób na listach płatniczych.

W podobny sposób należy określać wysokość związanych z tą robocizną świadczeń.

Z wydatków rzeczowych wspólnych należy wydzielać kwoty, przypadające na magazyn surowców, zaznaczając to na odpowiednich dowodach rachunkowych.

Za Szefa Działu Finansowego

Kierownik Biura Buchalterji

(—) *A. Stefanowski*

396.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1932 r.

L. D. III. 16134/6/32

w sprawie wypłat za pośrednictwem Banku Polskiego i P. K. O.

Do

wszystkich władz centralnych, wszystkich departamentów i samodzielnych urzędów Ministerstwa Skarbu, wszystkich Izb Skarbowych, oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Najwyższa Izba Kontroli zauważyła, że w zleceniach dotyczących wypłat, podejmowanych z Banku Polskiego przez upoważnionego funkcjonarjusza na wypłatę uposażenia i na inne potrzeby danego Urzędu, wymieniani są jako wierzyciele Skarbu Państwa bądź upoważniony urzędnik, bądź Urząd asygnujący, bądź też ogół pracowników danej instytucji.

W celu właściwego i jednolitego sporządzania zleceń wypłaty wystawianych w myśl §§ 6 i 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z 9/9 1931 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 29, poz. 413, Monitor Polski Nr. 254) uprasza się o wydanie zarządzenia, aby odnośnie do osoby odbiorcy przestrzegane były zasady podane w § 29 przepisów rachunkowo - kasowych z 1921 r., uzupełnionym późniejszemi zarządzeniami, t. j. że zlecenia wypłaty należy wypisywać bądź na kierownika Urzędu z podaniem lub bez podania jego imienia i nazwiska, bądź też na imię upoważnionego funkcjonarjusza, przyczem w zleceniu wypłaty wyrazy „Wierzyciel Skarbu Państwa" należy skreślić i napisać wyraz odbiorca.

Odbiór czeku winna pokwitować na grzbiecie blankietu czekowego osoba, na której imię wypisano zlecenie wypłaty.

397.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 81

z dnia 21 listopada 1932 r.

L. 4717/V/1/32

w sprawie maksymalnego zapasu gotówki w kasach własnych zakładów i urzędów.

Do

wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgodnie z § 2 punkt 5 przepisów rachunkowo-kasowych dla Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległych jej zakładów, podaje się do wiadomości, że maksymalny zapas gotówki, jaki może być zatrzymywany na najbliższe potrzeby w kasach własnych zakładów i urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego został przez Ministerstwo Skarbu ustalony w następującej wysokości:

a) zł. 5.000 (złotych pięć tysięcy) dla kas własnych Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych oraz Fabryki Opakowań i Etykiet P. M. T. w Poznaniu;

b) zł. 1.000 (jeden tysiąc złotych) dla kas własnych Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Urzędów Wykupu Tytoniu, Urzędów Wykupu Tytoniu i Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych oraz Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach.

Komunikując o powyższem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca podane wyżej normy niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia wprowadzić w życie oraz ściśle przestrzegać.

Za Dyrektora P. M. T.

Szef Działu Finansowego

(—) *W. Oziemski*

UPRAWA TYTONIU, WYKUP I FERMENTACJA

398.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 5 listopada 1932 r.

L. 2716/II/3/32

w sprawie racjonalnej manipulacji surowcem krajowym.

Do

Urzędu Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Zabłotowie, Monasterzyskach, Krzemieńcu, Lublinie, Grodnie; Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Jagielnicy, Tarnopolu, Grudziądzu; Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Wodzisławiu i Krakowie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdziła w wielu wypadkach, że krajowy surowiec tytoniowy rozpakowywany w fabrykach do przeróbki nie odpowiada stawianym dla niego wymogom, a to w szczególności:

1) Jakość surowca nie odpowiada sortymentowi oznaczonemu na belach.

2) Okruchy, a nawet surowiec wiszący, zawiera wiele zanieczyszczeń, jak kurzu, piasku, sznurków i słomy.

3) Surowiec rażony w pewnym stopniu pleśnią nie zawsze jest oznaczony krzyżem na belach.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę na staranne wykonywanie wszystkich manipulacji z krajowym surowcem i ścisłe przestrzeganie wydawanych w tych sprawach zarządzeń Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz wskazówek technicznych okręgowych inż.-chemików i delegatów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego; w razie stwierdzenia na przyszłość wspomnianych niedokładności i niedbałej manipulacji z krajowym surowcem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego po dokładnem zbadaniu każdej sprawy będzie winnych pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Za Szefa Działu Produkcji
Kierownik Biura Uprawy
(—) *Inż. Z. Mierzejewski*

399.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 5 listopada 1932 r.

L. 2717/II/3/32

w sprawie belowania krajowego surowca.

Do

Urzędu Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Zabłotowie, Monasterzyskach, Krzemieńcu, Lublinie, Grodnie; Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Jagielnicy, Tarnopolu, Grudziądzu; Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Krakowie i Wodzisławiu.

Wobec powtarzających się wypadków, stwierdzanych przez magazyny surowców i fabryki wyrobów tytoniowych, niestarannego belowania krajowego surowca przez niektóre Urzędy, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę na przestrzeganie dokładnego i starannego belowania krajowego surowca. Bele powinny być tak wykonywane, by bez szkody dla surowca mogły być poddawane transportowi do magazynów i fabryk tytoniu. Tymczasem zdarza się w wielu wypadkach, że bele surowca krajowego podczas transportu tak się rozluźniają, że część surowca wskutek braku odpowiedniego sprasowania kruszy się i ściera, obniżając tem samem bardzo poważnie wartość danej partji tytoniu.

W razie więc stwierdzenia w dalszym ciągu podobnych niestaranności przy belowaniu krajowego surowca, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie winnych pociągać do odpowiedzialności służbowej.

Za Szefa Działu Produkcji
Kierownik Biura Uprawy
(—) *Inż. Z. Mierzejewski*

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 62227.